

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/87/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323202479
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2323202479.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členiek: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, B., Česká republika, zast.: REKEN & PARTNERS Law Firm s. r. o., IČO: 36 783 188, Tichá 45, Bratislava, proti žalovaným: 1. D. E., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX, 2. G. E., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX, obe zast.: Čibrik & Blazsek advokátska kancelária s.r.o., IČO: 46 255 010, Hlavná 14, Šaľa, o 5 662 €, o odvolaní žalovanej 1 proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 05.02.2024, č. k. 35C/63/2023-82, takto

rozhodol:

- Napadnutý rozsudok sa vo výrokoch I a III potvrdzuje.
- Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej 1 nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol takto:
„I. Žalovaná 1 je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 662 € spolu s úrokom z omeškania vo výške
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.01.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.02.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.03.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.04.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.05.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.06.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.07.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.08.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.09.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.10.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.11.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.12.2022 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.01.2023 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.02.2023 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.03.2023 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.04.2023 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.05.2023 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.06.2023 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 298 € od 01.07.2023 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
II. Súd žalobu voči žalovanej 2 zamietá.
III. Žalovaná 1 je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.“

IV. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 2 náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.“

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav takto:

3. Na základe žiadosti žalovanej 1 o požičanie peňažných prostriedkov sa žalobca a žalovaná 1 dohodli na uzavretí ústnej zmluvy o pôžičke vo výške 43 000 €, ktorú sa žalovaná 1 zaviazala splácať v mesačných splátkach po 298 € od decembra 2015. Telefonické rozhovory medzi žalobcom a žalovanou, obsahom ktorých bolo dojednanie pôžičky, potvrdili vo svojich písomných vyhláseniach H. I. a J. B.. V konaní bolo preukázané aj reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom v prospech účtu označeného žalovanou 1, ktorého majiteľkou bola žalovaná 2. V danom prípade došlo k plneniu v prospech žalovanej 1 na bankový účet inej osoby, ktorý bol len platobným miestom. Súd k tomuto záveru dospel na základe toho, že tak žalobca ako aj H. I. a J. B. zhodne uviedli, že zmluva mala byť uzavretá so žalovanou 1, s ktorou žalobca ako jedinou dojednával jej podmienky. Peniaze boli poukázané na účet žalovanej 2, ktorá od detstva trpí bližšie nešpecifikovaným postihnutím, ktoré obmedzuje jej schopnosť komunikovať a vylučuje jej schopnosť narábať s internet bankingom, v dôsledku čoho s účtom disponuje v plnom rozsahu žalovaná 1. Pokiaľ by aj žalovaná 1 pri dojednávaní zmluvy konala za žalovanú 2, v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala, že by žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaná 1 nekoná vo vlastnom mene, ale že koná za niekoho iného a na základe akého oprávnenia. Dodatočné účelové tvrdenia žalovaných, že so žalobcom nevstúpili do zmluvného vzťahu, vyvracajú aj preukázané skutočnosti ohľadne splácania pôžičky za obdobie od januára 2016 do novembra 2021. Skutočnosť, že žalovaná 1 poukazovala spočiatku peniaze z účtu žalovanej 2 v prospech žalobcu na účet H. I. a následne priamo na novozaložený účet žalobcu, potvrdzuje, že žalovaná 1 ohľadne splátok pôžičky so žalobcom komunikovala a musela teda o nej mať vedomosť. To isté vyplýva aj z komunikácie prostredníctvom služby Whatsapp. Žalovaná 1 zároveň splátky na účet žalobcu poukazovala až do konca roku 2021, teda až štyri roky po smrti K. I., čo jednoznačne sponchyňuje jej tvrdenie, že zmluvný vzťah mala uzavrieť s K. I.. Keďže návrhy na vykonanie dokazovania výsluchom žalovanej 1 súčasne so žalobcom a svedka H. I. boli súdu oznámené po uplynutí sudcovských lehôt a zároveň len jeden pracovný deň pred nariadeným termínom pojednávania, boli splnené podmienky pre uplatnenie sudcovskej zásady koncentrácie a na prostriedky procesnej obrany obsiahnuté vo vyjadrení žalovaných z 02.02.2024 a prednesené na pojednávaní 05.02.2024 súd neprihliadal, pretože tieto neboli uplatnené včas a ich vykonanie by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Po novembri 2021 žalovaná 1 žiadne ďalšie splátky neuhradila. Žalobca si tak v konaní uplatnil nárok na splátky splatné od decembra 2021 do júna 2023 v celkovej výške 5 662 € (19 splátok po 298 €).

4. Súd prvej inštancie právne posúdil zistený skutkový stav podľa § 32 ods. 1, § 33 ods. 2, § 517 ods. 2, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, takto:

5. Občiansky zákonník pre zmluvu o pôžičke nestanovuje obligatórne písomnú formu. V spore o vrátenie požičanej sumy má veriteľ (žalobca) bremeno tvrdenia, že so žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke, že žalovanému poskytol finančné prostriedky a že žalovaný nezaplatil dlh riadne a včas. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou a k jej uzavretiu zákon vyžaduje skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Odovzdaním sa nemyslí len fyzické odovzdanie hotovosti dlžníkovi, ale aj bezhotovostný prevod na účet dlžníka, ako i prevod na účet tretej osoby ako miesta, kam má byť prevedený predmet pôžičky, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú. Poskytnutím bezhotovostného prevodu na účet dlžníka alebo tretej osoby je potom splnená podmienka odovzdania predmetu pôžičky dlžníkovi. Pokiaľ pôvodná obrana žalovanej 1 bola založená na tom, že peňažné prostriedky neboli zaslané na jej účet, táto sama o sebe neobstojí, keďže na základe dohody strán je možné za platobné miesto určiť aj iný účet, než je účet dlžníka. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania tak súd mal za preukázané, že na základe žiadosti žalovanej 1 o požičanie peňažných prostriedkov sa žalobca a žalovaná 1 dohodli na uzavretí ústnej zmluvy o pôžičke vo výške 43 000 €, ktorú sa žalovaná 1 zaviazala splácať v mesačných splátkach po 298 € od decembra 2015. V danom prípade došlo k plneniu v prospech žalovanej 1 na bankový účet inej osoby, ktorý však bol len platobným miestom. Pretože žalovaná 1 neplnila riadne a včas záväzky vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke uzavretej so žalobcom, súd žalobcovi priznal uplatnený nárok na splatné splátky za obdobie od decembra 2021 do júna 2023 v celkovej výške 5 662 € a zároveň, keďže sa žalovaná 1 dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania, priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zákonnej sadzbe z jednotlivých splátok. Pretože v konaní nebolo preukázané, že

by žalobca vstúpil do zmluvného vzťahu so žalovanou 2 a že by žalovaná 2 bola príjemcom plnenia zo zmluvy o pôžičke, keďže jej účet bol len určeným platobným miestom, súd voči nej žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanej 1, ktorá bola v konaní neúspešná. Žalovanej 2 priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže voči nej bol nárok žalobcu zamietnutý.

6. Včasným odvolaním žalovaná 1 navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I a III zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietla, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Predovšetkým odmietla, že by v minulosti uzatvorila zmluvu o pôžičke so žalobcom, pričom táto skutočnosť nebola preukázaná ani počas konania. Medzi žalobcom a žalovanou 1 nikdy nevznikol žiadny zmluvný vzťah (ani konkludentný, ani písomný). Žalobca poukázal peňažnú sumu na účet žalovanej 2, a nie na jej účet. Na tomto preukázanom skutkovom stave nemení nič ani skutočnosť, že žalovaná 1 mala dispozičné právo k účtu žalovanej 2. Hoci zdravotný stav žalovanej 2 jej sťažoval reálne disponovať s účtom, nebola obmedzená v spôsobilosti konať. Kontaktnou osobou žalovaných bola nebohá K. I., ktorá bola pred svojou smrťou družka žalobcu, a žalované s ňou mali blízky vzťah založený na vzájomnom pochopení a podpore. K. I. sa dobrovoľne a bez nátlaku rozhodla pomôcť žalovanej 2, keďže mala voľné finančné prostriedky. Žalovaná 1 mala vedomosť o tom, že zámerom K. I. bolo peniaze darovať žalovanej 2. Napriek tomu trvala na tom, aby žalovaná 2 peniaze postupne vracala späť. K. I. im na požiadanie poskytla za účelom splácania účet jej syna H. I.. Žalovaná 1 odmieta, že peniaze patrili žalobcovi a že im ich poskytol on. Žalovaná 1 nesúhlasí so záverom súdu, že nespochybnila dôkazné prostriedky žalobcu. Svojimi tvrdením, či už písomným, ako aj na pojednávaní 05.02.2024, vyvrátila tvrdenia žalobcu, pričom H. I. navrhla vypočuť z dôvodu pochybností o pravdivosti jeho písomného vyhlásenia. Nevykonaním navrhnutého dôkazu s odkazom na zásadu koncentrácie bolo odňaté právo žalovanej 1 na súdnu ochranu a rovnosť strán v konaní. Súdu sa ponecháva diskrečná právomoc rozhodnúť, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní, alebo či prijme procesnú sankciu, že na procesný úkon neprihliadne, a tým mu neprizná procesné účinky. V predmetnom konaní išlo o prvé pojednávanie, pričom jeho účel zmarený nebol. Uplatnenie sudcovskej koncentrácie znemožnilo žalovanej 1 výsluch ňou navrhovaného svedka H. I., o ktorého písomné vyhlásenie súd čiastočne oprel svoje odôvodnenie. Písomné vyhlásenie nie je spôsobilé v takej miere ozrejmiť skutkový stav ako svedecká výpoveď. Žalovaná 1 nemá vedomosť o tom, za akých okolností bolo toto vyhlásenie spísané, resp. či jeho obsah tvoril H. I. alebo niekto iný. Rovnako bolo dôvodné vypočuť syna žalobcu, ktorého písomné vyhlásenie bolo taktiež predložené. Súd prvej inštancie uprednostnil uplatnenie koncentračnej zásady pred vykonaním navrhnutých dôkazov nevyhnutných na dôsledné zistenie skutkového stavu, čo malo negatívny dopad na právne posúdenie uplatneného nároku a obrany žalovanej 1.

7. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1 žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené predovšetkým sudcovskou koncentráciou konania a až následne zákonnou koncentráciou konania. Tieto vychádzajú zo zásady arbitrárneho poriadku (§ 10 CSP), podľa ktorej súd určuje priebeh a tempo konania s prihliadnutím na hospodárnosť konania tak, aby bol naplnený účel zákona. Sudcovská koncentrácia konania znamená, že účastníci musia uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku včas (vrátane návrhov na vykonanie dôkazov podľa § 147 CSP). Je zrejmé, že žalovaná 1 tieto prostriedky neuplatnila včas, pretože uznesením zo 06.11.2023, č. k. 35C/63/2023-44 bola vyzvaná súdom, aby sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcu a označila dôkazy v lehote 10 dní. Právny zástupca žalovanej 1 uznesenie prevzal 08.11.2023. Neskôr jej bola lehota predĺžená do 30.11.2023. Ani v predĺženej lehote žalovaná 1 nereagovala. Až 16.12.2023 bolo súdu doručené elektronické podanie bez autorizácie, ktoré však nebolo v zákonnej lehote dodatočne doplnené, preto naň súd v zmysle § 125 ods. 2 CSP neprihliadol. Žalovaná 2 bola tiež vyzvaná uznesením zo 06.11.2023, č. k. 35C/63/2023-45, aby sa vyjadrila k žalobe a vyjadreniu žalobcu a označila dôkazy na preukázanie jej tvrdení. Uznesenie prevzala 13.11.2023, ale v súdom stanovenej lehote nereagovala. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda aj na návrh na vykonanie dôkazu), ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že tieto dôkazy neboli uplatnené včas, čo vo svojom rozhodnutí aj náležite odôvodnil.

8. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska

vád týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1 nie je dôvodné.

9. Žalovaná 1 súdu prvej inštancie vyčíta, že nevykonala navrhnuté dôkazy, čím jej odňal právo na súdnu ochranu a právo na rovnosť strán konania. Konkrétne žalovaná 1 nesúhlasí so sudcovskou koncentráciou konania, v dôsledku ktorej súd prvej inštancie nevyočul svedka H. I. a syna žalobcu.

10. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď konanie skoncentroval podľa § 153 ods. 2 CSP, pretože išlo o prvé pojednávanie, ktorého účel zmarený nebol, keďže v dôsledku zmeny právneho zástupcu žalovanej 1 tento nový právny zástupca predniesol stanovisko a zároveň bolo možné ustáliť,

11. V súvislosti s údajnou nezákonnou koncentráciou konania treba v zmysle ustálenej súdnej praxe (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu SR I. ÚS 33/2021 a I. ÚS 535/2023 alebo rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.05.2023 sp. zn. 5Cdo/71/2022) najskôr zdôrazniť, že účelom a zmyslom koncentrácie v civilnom sporovom konaní (§ 153 a § 154 CSP) je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Toto pravidlo je *lex generalis*. Neaplikuje sa, ak osobitná právna úprava poskytuje strane sporu lehotu na vykonanie určitého procesného úkonu. Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné, pretože by to mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytyčenie ďalšieho pojednávania. Nemožno však vylúčiť, že predloženie skutkového tvrdenia alebo dôkazného návrhu až na pojednávaní je v konkrétnom prípade dôvodné, napr. ak je bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnocuje v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že na procesný úkon neprihliadne, a tým mu neprizná procesné účinky. Sudcovská koncentrácia konania podľa § 153 CSP (na rozdiel od zákonnej koncentrácie konania) je teda v diskrečnej právomoci súdu. O tom, či súd omeškaný procesný úkon strany ospravedlní alebo nie, nevydáva procesné uznesenie. V odôvodnení rozsudku vo veci samej (§ 153 ods. 3 CSP) však vysvetlí, že na procesný úkon strany neprihliadol a z akých dôvodov (pozri ŠTEVČEK, M. et al.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016).

12. Vzhľadom na uvedené napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý uprednostňuje procesnú zodpovednosť žalovanej 1 za dôkaznú kvalitu jej podaní, nepredstavuje v aktuálnej právnej úprave civilného procesu kladúcej dôraz na zásadu formálnej pravdy posilnenú koncentráciou a kontradiktórnym vedením procesu, koncept arbitrárny či ústavne neudržateľný (porov. III. ÚS 446/2022).

13. Pokiaľ ide o okolnosti prejednávanej veci, žalovaná 1 vo vyjadrení z 01.09.2023, kde prvýkrát reagovala na žalobné tvrdenie, že žalobca jej poskytol pôžičku v roku 2015, predniesla, že posledný osobný kontakt medzi ňou a žalobcom bol dňa 06.07.2014, odvtedy spolu nekomunikovali žiadnou formou až do smrti družky žalobcu K. I. (v roku 2017). Zároveň žalovaná 1 tvrdila, že všetky splátky pôžičky „technicky“, teda osobne so súhlasom dcéry realizovala žalovaná 1, pretože jej dcéra vzhľadom na nezvratný hendikep neovláda internet banking. Žalovaná 1 vo vyjadrení k žalobe tvrdila, že žalobca peniaze poskytol žalovanej 2 na jej účet, a preto zmluva o poskytnutí pôžičky vznikla medzi žalobcom a žalovanou 2. Odpoveďou na vyjadrenie žalovanej k žalobe bola replika, ku ktorej žalobca priložil písomné vyhlásenia svedkov H. I. a svojho syna J. B.. Títo svedkovia opísali telefonáty v období pred smrťou K. I., v ktorých žalovaná 1 žiadala od žalobcu pôžičku s tým, že mu všetky peniaze vráti a zároveň telefonáty, v ktorých žalobca urgoval žalovanú kvôli zaplateniu splátok. Súd prvej inštancie následne uznesením z 06.11.2023 č. I. 35C/63/2023-44 umožnil žalovanej 1 do 10 dní vyjadriť sa k pripojenej replike žalobcu, uložil žalovanej 1 povinnosť uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy nemusí súd prihliadnuť a poučil ju o § 153 ods. 1 a 2 CSP. Toto uznesenie bolo žalovanej 1 doručené 08.11.2023 (č. I. 48). Napriek tomu však, že súd prvej inštancie na žiadosť žalovanej 1 predĺžil lehotu na vyjadrenie k replike do 30.11.2023 (č. I. 53), žalovaná 1 túto možnosť nevyužila. Súd prvej inštancie potom nariadil pojednávanie na termín 05.02.2024 o 09:00 h (č. I. 64) a predvolanie o. i. doručil dňa 21.12.2023

právnemu zástupcovi žalovanej 1 (č. I. 68) a dňa 29.12.2023 osobne aj žalovanej 1 (č. I. 70). Po tom, čo žalovaná 1 odvolala plnomocenstvo na zastupovanie v konaní svojmu prvému právnemu zástupcovi (po doručení predvolania tomuto zástupcovi), žalovaná 1 dňa 23.01.2024 (číslo 2023 je zrejme len chybou v písaní dátumu nového roku na plnomocenstve na č. I. 73) splnomocnila na zastupovanie nového právneho zástupcu, ktorý prevzal zastupovanie žalovanej 2 už 01.12.2023 (č. I. 57), ale ktorý okrem nahliadnutia do spisu 13.12.2023 (č. I. 58) iný procesný úkon nevykonával. Žalovaná 1 na repliku žalobcu reagovala až podaním prostredníctvom nového právneho zástupcu z 02.02.2024, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené v rovnaký deň (piatok) o 12:44 h. V tomto podaní právny zástupca žalovanej 1 navrhol v konaní vypočuť žalovanú 1, žalobcu a svedka H. I. a predniesol nové skutkové tvrdenia.

14. Z priebehu konania je zjavné, že žalovaná 1 mala možnosť predniesť prostriedky procesnej obrany už v lehote na vyjadrenie k žalobe. Súd prvej inštancie jej vyšiel v ústrety, keď túto lehotu na jej žiadosť predĺžil do 30.11.2023. Žalovaná 1 však v tejto lehote nereagovala a ani na pojednávaní, ani v odvolaní neposkytla relevantné dôvody, prečo tak neučinila. Odvolaciemu súdu žalovaná 1 nepredostrela žiadne subjektívne, ani objektívne dôvody, pre ktoré prostriedky procesnej obrany neuplatnila skôr, než len jeden pracovný deň pred pojednávaním, a to tiež až v poobedňajších hodinách. Neobstojí tu ani odkaz na zmenu právneho zástupcu, pretože táto okolnosť sama o sebe nie je relevantným dôvodom, lebo plnomocenstvo mu udelila už 23.01.2024, teda 10 pracovných (!) dní pred pojednávaním. Okrem toho podstatná je aj tá okolnosť, že právny zástupca, ktorého si zvolila, prevzal zastupovanie žalovanej 2 v tomto konaní už 01.12.2023 a dokonca bol dňa 13.12.2023 nahliadnuť do spisu, z ktorého si aj vyhotovoval fotokópie, takže bol s konaním a obsahom podaní strán oboznámený. Navyše, žalovaná 1 prostredníctvom svojho právneho zástupcu bez akéhokoľvek vysvetlenia zmenila svoju pôvodnú argumentáciu, že z pôžičky bola údajne zviazaná žalovaná 2, a začala tvrdiť, že medzi žalobcom a žalovanými nedošlo k uzavretiu žiadnej zmluvy a žalovaná 2 mala zmluvný vzťah s neb. K. I.. Táto zmena rozhodujúcich skutkových tvrdení spolu s návrhmi na vykonanie dokazovania bola súdu doručená 02.02.2024, po uplynutí sudcovských lehôt v zmysle uznesenia 06.11.2023 a nadväzujúceho oznámenia o predĺžení lehoty (adresované žalovanej 1) a výzvy zo 06.11.2023 na vyjadrenie k žalobe (adresovanej žalovanej 2), v ktorých boli žalované riadne poučené o povinnosti skutočnosti a označiť dôkazy na svoju obranu a o tom, že na neskôr predložené skutočnosti a dôkazy nemusí súd prihliadať. Ak súd prvej inštancie uplatnil svoju diskrečnú právomoc koncentrovať konanie a na prostriedky procesnej obrany obsiahnuté vo vyjadrení žalovaných z 02.02.2024 a prednesené na pojednávaní 05.02.2024 neprihliadal, lebo neboli uplatnené včas a ich vykonanie by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania (výsluch svedka H. I. bol prednesený po uplynutí vyššie uvedených sudcovských lehôt a zároveň len jeden pracovný deň pred nariadeným termínom pojednávania, takže súd prvej inštancie nemal ani objektívnu možnosť zabezpečiť účasť svedka na pojednávaní), niet jeho postupu čo vytknúť.

15. Z vyššie uvedených dôvodov neprichádza do úvahy ani to, aby odvolací súd prihliadal na prostriedky procesnej obrany, ktoré žalovaná 1 predniesla v odvolacom konaní. Žalovaná 1 ani tu nevysvetľuje, prečo tak nemohla urobiť skôr, napríklad prečo nemohla spochybníť písomné vyhlásenia svedkov konkrétne cieleňými výhradami už v rámci prvoinštančného konania. Odvolací súd tieto prostriedky procesného útoku preto považuje za neprípustné novoty, na ktoré sa neprihliada (§ 366 CSP).

16. Pokiaľ ide o skutkové závery, ktoré súd prvej inštancie vyvodil z vykonaného dokazovania (pozri bod 3 vyššie), odvolací súd na ne odkazuje, pretože jednak sa na prostriedky procesnej obrany, ktorými ich mienila žalovaná spochybníť, neprihliada (či už v prvoinštančnom konaní, alebo v odvolacom konaní), a jednak sú tieto závery logicky konzistentné a poskytujú myšlienkovu ucelenú obraz o priebehu skutkového deja. Pretože žalovaná 1 nevzniesla proti právnemu posúdeniu veci samej žiadne relevantné výhrady, odvolací súd ani nemá priestor ich v odvolacom konaní preskúmať (§ 380 CSP).

17. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolanie žalovanej 1 nie je dôvodné. V dôsledku toho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I vrátane súvisiaceho výroku III o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil (výrok I).

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP vychádzajúc z toho, že nárok na náhradu trov konania, ktoré sa vydaním tohto rozsudku odvolacieho súdu končí, má podľa § 255 ods. 1 CSP úspešná strana sporu, ktorou je žalobca. Odvolací súd mu preto priznal voči žalovanej 1 nárok na náhradu všetkých trov aj tohto odvolacieho konania (výrok II).

19. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.